

единъ дълбокъ долъ съ стръмни и скалисти брѣгове. Дола е заключенъ между два отдѣлни гребена, които се отдѣлятъ отъ горѣпоменатия контръ-форсъ и се спущатъ право на югъ, като образуватъ послѣднитѣ южни отроги на Балкана. Отъ котловината, която се намира у политѣ на спуска, пѣтя върви испърво по лѣвия брѣгъ на дола и послѣ излиза на источния отрогъ, спуща се въ другъ сравнително малкъ долъ, на истокъ отъ първия, и слѣдъ това слиза въ селото Иметли. Растоянието между малката котловина и с. Иметли е около  $3\frac{1}{2}$  километра. Първитѣ три километра отъ този участъкъ прѣдставяватъ една тѣсна камениста пѣтечка, която се виждаше и обстрѣлваше отъ двата отрога, идуци на истокъ (Б, В, Г, Д) и на Западъ (А) отъ дола.

Противника, който заемаше тѣзи отрози, обстрѣлваше съ крѣтосанъ огънъ послѣдния участокъ на пѣтя и движението по него ставаше твърдѣ опасно. Както ще видимъ по послѣ, турцитѣ заеха тѣзи пунктове по сравнително слабо.

Освѣнъ описания пѣтъ, отъ Топлешъ за Иметли съществуваше и друга пѣтека, още по стръмна и тѣсна. Тя излиза отъ с. Топлешъ, върви прѣзъ върха Корито и Патерешница и се спуща въ с. Софуларъ, а отъ тамъ за Иметли. Общото протяжение тукъ е 28 километра. По тѣзи пѣтека се прѣдполагало испърво да испратятъ поголѣмъ страниченъ отрядъ, но испослѣ било рѣшено да се спуснатъ по него само двѣ казашки сотни.

Отъ направеното кратко описание се вижда, че пѣтя, който имаше да мипе дѣсната колона, бѣше въ два пѣти по кжсъ отъ оня на лѣвата. Първия имаше общо искачване 11 километра и общъ спускъ  $7\frac{1}{2}$  километра. Втория 16 и 14. Съществена разлика, обаче, между тѣхъ се заключваше въ качеството имъ. Иметлийския пѣтъ бѣше много по-стръменъ и труденъ, и *освѣнъ това минаваше въ сферата на най-близкото, тактическо влияние на противника.* Участицѣ на Вѣтро-